

Decret d'aprovació del Reglament relatiu a la informació alimentària facilitada al consumidor

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
 - Article únic
- Disposició transitòria
- Disposició derogatòria
- Reglament relatiu a la informació alimentària facilitada al consumidor
 - Capítol primer. Disposicions generals
 - Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació*

Exposició de motius

Un dels objectius fonamentals de la legislació alimentària consisteix a assolir un nivell elevat de protecció de la vida i la salut de les persones, segons es disposa al [Reglament pel qual s'estableixen els principis, les disposicions i els procediments generals relatius a la seguretat alimentària, de data 2 de desembre del 2009](#).

De conformitat amb aquest mateix [Reglament](#), un principi general de la legislació alimentària és oferir als consumidors una base per triar, amb coneixement de causa, els aliments que consumeixen i evitar qualsevol pràctica que pugui induir el consumidor a engany.

Aquest Reglament té per objecte desenvolupar l'apartat IV del [Protocol sobre qüestions veterinàries complementari a l'Acord en forma de bescanvi de notes entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Econòmica Europea](#), concretament la transposició del Reglament (UE) núm. 1169/2011 sobre la informació alimentària facilitada al consumidor; del Reglament (UE) núm. 1155/2013 de modificació de l'article 36 del Reglament (UE) núm. 1169/2011; del Reglament (UE) 78/2014 de modificació de l'annex II i l'annex III del Reglament (UE) núm. 1169/2011; del Reglament (UE) 828/2014 relatiu als requisits per a la transmissió de la informació als consumidors sobre l'absència o la presència reduïda de gluten en els aliments; els articles 2, 5 i 7 del Reglament (UE) núm. 1337/2013 sobre la indicació del país d'origen per a la carn fresca, refrigerada o congelada de les espècies porcina, ovina, caprina i aus de corral; els articles 13 i 14 del Reglament (CE) núm. 1760/2000 relatiu a l'etiquetatge de la carn de boví i dels productes a base de carn de boví; l'article 5 del Reglament (CE) núm. 1825/2000 relatiu a disposicions d'aplicació respecte a l'etiquetatge de la carn de boví i dels productes a base de carn de boví; les definicions d'edulcorant, edulcorants de taula i gasos d'envasat del Reglament (CE) núm. 1333/2008 relatiu a additius alimentaris; i els articles 5, 35, 38 i l'annex III del Reglament (UE) núm. 1379/2013 relatiu a l'organització comú de mercats en el sector dels productes de la pesca i de l'aqüicultura.

Considerant el següent:

- (1) Per aconseguir un alt nivell de protecció de la salut dels consumidors i garantir el seu dret a la informació, s'ha de vetllar perquè els consumidors estiguin degudament informats respecte dels aliments que consumeixen. Les decisions dels consumidors poden estar influïdes, entre altres coses, per factors sanitaris, econòmics, mediambientals, socials i ètics.
- (2) Els requisits generals d'etiquetatge es complementen mitjançant una sèrie de disposicions aplicables a tots els aliments en circumstàncies particulars o a determinades categories d'aliments. A més, hi ha normes específiques aplicables a aliments específics.
- (3) Aquest Reglament clarifica i racionalitza els components principals de l'etiquetatge i els modernitza per prendre en consideració els nous avenços en l'àmbit de la informació alimentària. Aquest Reglament serveix tant els interessos del mercat, en la mesura que garanteix la seguretat jurídica, com els interessos dels ciutadans, perquè estableix l'obligació d'etiquetar els aliments de manera clara, comprensible i llegible.
- (4) L'opinió pública té interès per la relació entre l'alimentació i la salut, i per l'elecció d'una dieta adequada a les necessitats individuals. L'etiquetatge sobre propietats nutritives és un mètode important per informar els consumidors sobre la composició dels aliments i per ajudar-los a prendre una decisió amb coneixement de causa.
El coneixement dels principis bàsics de la nutrició i una informació nutricional apropiada sobre els aliments ajudarien notablement el consumidor a prendre aquestes decisions. Les campanyes d'educació i d'informació són un instrument important per fer que les informacions sobre aliments siguin més comprensibles per als consumidors.
- (5) Per seguir un enfocament complet i evolutiu de la informació facilitada als consumidors sobre els aliments que consumeixen ha d'establir-se una definició general de la legislació sobre informació alimentària que reculli normes de caràcter horitzontal i específic, així com una definició general de la informació alimentària que compregui la informació facilitada també per mitjans diferents de l'etiqueta.

(6) La legislació sobre informació alimentària ha de proporcionar flexibilitat suficient per mantenir-se al dia sobre les noves exigències informatives dels consumidors i garantir l'equilibri entre la protecció del mercat nacional i les diferències en la percepció dels consumidors de la Unió Europea.

(7) La consideració principal per exigir l'obligatorietat de la informació alimentària ha de ser que els consumidors puguin reconèixer els aliments i fer-ne un ús adequat, així com prendre decisions que s'adaptin a les seves necessitats dietètiques individuals. A aquest efecte, els operadors del sector alimentari han de facilitar als discapacitats visuals l'accés a aquesta informació.

(8) Perquè la legislació sobre informació alimentària pugui adaptar-se a les necessitats canviants dels consumidors pel que fa a aquesta informació, sempre que es consideri la necessitat d'establir informació alimentària obligatòria, ha de tenir-se en compte l'interès que ha demostrat àmpliament la majoria dels consumidors perquè es divulguin determinades informacions.

(9) No obstant això, només han d'establir-se nous requisits obligatoris d'informació alimentària en cas necessari, de conformitat amb els principis de subsidiarietat, proporcionalitat i sostenibilitat.

(10) La legislació sobre informació alimentària ha de prohibir l'ús d'informació que pugui induir el consumidor a engany, en especial pel que fa a les característiques dels aliments o els seus efectes o propietats, o atribuir propietats medicinals als aliments. Per ser eficaç, aquesta prohibició ha d'estendre's a la publicitat i la presentació dels aliments.

(11) Per evitar la fragmentació de les normes relatives a la responsabilitat dels operadors d'empreses alimentàries respecte a la informació alimentària, convé aclarir les seves responsabilitats en aquest àmbit. Aquest aclariment ha d'efectuar-se d'acord amb les responsabilitats respecte dels consumidors a què es refereix l'article 11 del Reglament pel qual s'estableixen els principis, les disposicions i els procediments generals relatius a la seguretat alimentària.

(12) Determinats ingredients o altres substàncies o productes (com els coadjuvants tecnològics), quan s'utilitzen en la producció d'aliments i segueixen estant presents en el producte acabat, poden provocar en algunes persones al·lèrgies o intoleràncies, algunes de les quals representen un risc per a la salut de les persones afectades. És important que es faciliti informació sobre la presència d'additius alimentaris, coadjuvants tecnològics i altres substàncies o productes amb efectes al·lèrgics o d'intolerància demostrats científicament perquè els consumidors, especialment els que pateixen una al·lèrgia o intolerància alimentària, triïn amb coneixement de causa les opcions que siguin segures per a ells.

(13) Les etiquetes dels aliments han de ser clares i comprensibles per ajudar els consumidors que vulguin prendre les seves decisions respecte de l'alimentació i la dieta amb més coneixement de causa. Els estudis mostren que una bona llegibilitat és un factor important a l'hora de potenciar al màxim la influència que la informació de l'etiqueta pot tenir en el públic, i que una informació il·legible sobre el producte és una de les principals causes de descontentament dels consumidors amb les etiquetes dels aliments. Per consegüent, cal seguir un criteri global per tal d'incloure tots els aspectes relacionats amb la llegibilitat, inclosa la mida de la lletra, el color i el contrast.

(14) Per garantir la informació alimentària, és necessari tenir en compte totes les maneres de subministrar aliments als consumidors, com la venda d'aliments mitjançant tècniques de comunicació a distància. Per bé que és evident que qualsevol aliment subministrat a través de la venda a distància ha de complir els mateixos requisits d'informació que els aliments venuts en comerços, és necessari aclarir que, en aquests casos, la informació alimentària obligatòria pertinent també ha d'estar disponible abans de fer la compra.

(15) La tecnologia utilitzada per congelar aliments ha avançat de manera considerable en les últimes dècades, i se n'ha estès l'ús per millorar la circulació de mercaderies entre Andorra i els països de la Unió Europea i reduir els riscos per a la seguretat alimentària. No obstant això, la congelació i la posterior descongelació de determinats aliments (en particular els productes de carn i de peix) limiten el seu possible ús posterior i poden també tenir efectes sobre la seva seguretat, el seu gust i la seva qualitat. En canvi, per a altres productes (particularment, la mantega) la congelació no té aquests efectes. Per tant, quan un producte s'hagi descongelat, aquest fet s'ha de comunicar al consumidor final.

(16) Ha d'indicar-se el país d'origen o el lloc de procedència d'un aliment sempre que la falta d'aquesta indicació pugui induir els consumidors a engany pel que fa al verdader país d'origen o lloc de procedència d'aquest producte. En qualsevol cas, la indicació del país d'origen o del lloc de procedència ha de facilitar-se de manera que no enganyi el consumidor i sobre la base de criteris clarament definits que garanteixin unes condicions de competència equitatives per a la indústria i ajudin els consumidors a entendre millor la informació sobre el país d'origen o el lloc de procedència d'un aliment. Aquests criteris no han d'aplicar-se a les indicacions relatives al nom o l'adreça de l'operador de l'empresa alimentària.

(17) En alguns casos, els operadors d'empreses alimentàries poden voler indicar voluntàriament la procedència d'un aliment per cridar l'atenció dels consumidors sobre les qualitats del seu producte. Aquestes indicacions també han de complir uns criteris harmonitzats.

(18) A la Unió Europea, a conseqüència de la crisi de l'encefalopatia espongiforme bovina, es va declarar obligatòria la indicació d'origen per a la carn de boví i els productes a base de carn de boví. Això va generar confiança en els consumidors i actualment l'origen de la carn és una de les seves principals preocupacions. Hi ha altres carns el consum de les quals està molt estès a Andorra i a la Unió Europea, com la de porcí, oví, cabrum i aus de corral. Per tant, és procedent imposar a tots aquests productes la

declaració obligatòria de l'origen. Els requisits específics sobre l'origen poden variar d'un tipus de carn a un altre, en funció de les característiques de l'espècie animal. Resulta adequat establir requisits obligatoris que podran ser diferents segons el tipus de carn tenint en compte el principi de proporcionalitat i la càrrega administrativa per als operadors d'empreses alimentàries i les autoritats encarregades de vetllar per la seva aplicació.

(19) La determinació del país d'origen dels aliments s'ha de basar en els codis duaners de la nomenclatura combinada NC, que coneixen bé els operadors del sector alimentari i les administracions, la qual cosa n'ha de facilitar l'aplicació.

(20) Amb la finalitat de protegir els interessos dels consumidors i donar-los una base per poder triar amb coneixement de causa els productes de la pesca i de l'aqüicultura que es troben al seu abast, és necessari que disposin d'una informació clara i completa sobre, entre altres coses, l'origen i el mètode de producció d'aquests productes.

(21) La informació nutricional d'un aliment fa referència a la presència de valor energètic i d'uns nutrients determinats en els aliments. La presentació obligatòria d'informació nutricional en l'envàs ha d'ajudar a actuar en l'àmbit de l'educació del públic sobre nutrició, com a part de la política de salut pública, la qual podria incloure recomanacions científiques que contribueixin a l'educació del públic sobre nutrició i a prendre decisions amb coneixement de causa.

(22) Per raons de comparabilitat dels productes en envasos de diverses mides, resulta convenient mantenir l'obligació de declarar valors nutricionals per 100 g o 100 ml i, si escau, permetre indicacions complementàries referides a porcions d'altres mides. Per tant, si l'aliment està envasat de manera que es puguin identificar porcions o unitats de consum, es pot afegir una informació nutricional per porció o unitat de consum, a més de la indicació per 100 g o 100 ml. A més, per facilitar indicacions comparables en relació amb les porcions o unitats de consum, l'autoritat competent ha d'estar facultada per adoptar normes relatives a l'expressió de la informació nutricional per porció o per unitat de consum per a determinades categories d'aliments.

(23) Els greixos saturats, els sucres i el sodi són elements nutricionals importants per a la salut pública. Per tant, convé que els requisits sobre la presentació obligatòria de la informació nutricional tinguin en compte aquests elements.

(24) Atès que un dels objectius d'aquest Reglament és oferir al consumidor final una base que li permeti triar amb coneixement de causa, és important vetllar perquè el consumidor final pugui entendre fàcilment la informació proporcionada en l'etiquetatge. Per consegüent, convé utilitzar en l'etiquetatge el terme sal en comptes de la denominació corresponent del nutrient sodi.

(25) Per tal d'evitar càrregues innecessàries per als operadors d'empreses alimentàries, convé eximir de l'obligatorietat de facilitar informació nutricional determinades categories d'aliments no transformats, o en què la informació nutricional no sigui un factor determinant per a la decisió de compra del consumidor, o l'envàs dels quals sigui massa petit per fer l'etiquetatge obligatori, llevat que es disposi l'obligació de facilitar aquesta informació.

(26) Per interessar el consumidor mitjà i respondre així als objectius informatius pels quals s'introdueix la informació indicada, i atès el baix nivell actual de coneixements en matèria de nutrició, aquesta informació ha de ser senzilla i de fàcil comprensió. Pot confondre el consumidor que una part de la informació nutricional aparegui en el camp visual principal, conegut en general com la «part frontal» de l'envàs, i una altra en un lloc diferent de l'envàs, per exemple a la «part posterior». Per tant, la informació nutricional ha d'aparèixer en el mateix camp visual. A més, amb caràcter voluntari, podran repetir-se els elements més importants de la informació nutricional en el camp visual principal, per tal d'ajudar els consumidors a veure fàcilment la informació nutricional essencial quan comprin aliments. Una llibertat d'elecció en relació amb la informació que pot repetir-se podria confondre els consumidors. Per consegüent, és necessari aclarir quina informació pot repetir-se.

(27) Per tal d'encoratjar els operadors d'empreses alimentàries a facilitar de manera voluntària la informació continguda en la informació nutricional per a les begudes alcohòliques i els aliments no envasats que puguin estar exempts de l'etiquetatge nutricional obligatori, ha d'oferir-se la possibilitat de declarar únicament una part dels elements de la informació nutricional. No obstant això, convé determinar amb claredat la informació que pot facilitar-se a títol voluntari per tal d'evitar que la llibertat d'elecció dels operadors d'empreses alimentàries pugui induir el consumidor a error.

(28) La informació, en el mateix camp visual, de les quantitats d'elements nutricionals i d'indicadors comparatius d'una manera fàcilment recognoscible, que permeti avaluar les propietats nutricionals d'un aliment, ha de considerar-se en la seva totalitat com a part de la informació nutricional i no ha de tractar-se com un grup de declaracions individuals.

(29) L'experiència mostra que, en molts casos, es facilita informació voluntària en detriment de la claredat de la informació alimentària obligatòria. Per tant, han de facilitar-se criteris que ajudin els operadors d'empreses alimentàries i les autoritats encarregades de vetllar per la seva aplicació a establir un equilibri entre la informació alimentària obligatòria i la informació alimentària voluntària.

(30) És necessari establir normes respecte a la informació sobre aliments no envasats. Per bé que en aquests casos la demanda dels consumidors d'altres informacions és limitada, es considera que la informació sobre els al·lèrgens potencials és molt important. Hi ha indicis que la majoria dels incidents d'al·lèrgia alimentària tenen l'origen en aliments no envasats. Per tant, sempre ha de facilitar-se al consumidor la informació sobre els al·lèrgens potencials.

(31) Els celíacs pateixen una intolerància permanent al gluten. S'ha demostrat científicament que el blat (és a dir, totes les espècies

triticum, tals com el blat dur, l'espelta i el blat kamut), el sègol i l'ordi contenen gluten. El gluten que contenen aquests cereals pot provocar efectes adversos en la salut de les persones intolerants al gluten, les quals, per tant, han d'evitar consumir-ne. L'existència d'informació sobre l'absència o la presència reduïda de gluten en els aliments hauria d'ajudar les persones amb intolerància al gluten a identificar i triar una dieta variada quan mengen dins o fora de la llar.

(32) Certes persones amb intolerància al gluten poden tolerar petites quantitats de gluten que varien dins d'un marge limitat. Per permetre que els consumidors trobin al mercat diversos aliments apropiats per a les seves necessitats i per al seu nivell de sensibilitat, haurien de poder triar entre una sèrie d'aliments amb diversos nivells reduïts de gluten dins d'aquest marge limitat. No obstant això, és important que els aliments siguin etiquetats correctament a fi de garantir-ne un ús correcte per les persones intolerants al gluten.

(33) Les normes d'informació alimentària han de poder adaptar-se a un entorn social, econòmic i tecnològic que canvia ràpidament.

(34) Per tal de permetre als operadors d'empreses alimentàries adaptar l'etiquetatge dels seus productes als nous requisits introduïts per aquest Reglament, és important establir períodes transitoris adequats per aplicar-lo.

(35) Atès l'exposat a l'apartat IV del [Protocol sobre qüestions veterinàries, de data 13 de novembre del 1997](#), en el qual s'estableix que Andorra es compromet a aplicar les normes comunitàries en l'àmbit de protecció de la salut pública i comercialització en el mercat;

(36) Atès l'exposat al [capítol tercer de la Llei 14/2012, del 12 de juliol, de salut animal i seguretat alimentària](#), en el qual s'estableix que el Govern ha d'adoptar les disposicions internacionals en matèria d'etiquetatge i publicitat dels aliments;

(37) Ateses les consideracions exposades i d'acord amb l'[article 36, apartats a\), b\) i c\), de la Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989](#), modificada per la [Llei 1/2009, del 23 de gener, de modificació de la Llei general de sanitat](#);

A proposta del Ministeri de Salut, el Govern, en la sessió de 18 de gener del 2017, acorda:

Article únic

S'aprova el Reglament relatiu a la informació alimentària facilitada al consumidor, que entra en vigor l'endemà que es publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Disposició transitòria

Els establiments alimentaris degudament autoritzats i els de nova creació que sol·liciten l'autorització sanitària administrativa corresponent s'han d'adaptar a les disposicions establertes en aquest reglament, abans del 1 de juliol del 2018, exceptuant els requisits establerts a l'[apartat 1 de l'article 44](#) pels quals es disposa d'un termini d'adaptació fins l'1 de gener del 2019.

Disposició derogatòria

En general, queden derogades totes les disposicions anteriors de rang igual o inferior a aquest Reglament en tot el que s'oposin, contradiguin o resultin incompatibles amb el que s'hi estableix.

Reglament relatiu a la informació alimentària facilitada al consumidor

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació*

1. Aquest Reglament estableix la base per garantir un alt nivell de protecció dels consumidors en relació amb la informació alimentària, tenint en compte les diferències en la percepció dels consumidors i les seves necessitats d'informació, al mateix temps que assegura un funcionament correcte del mercat nacional i de les relacions comercials entre la Unió Europea i el Principat d'Andorra.

2. Aquest Reglament estableix els principis generals, els requisits i les responsabilitats que regeixen la informació alimentària i, en particular, l'etiquetatge dels aliments. Així mateix, estableix els mitjans per garantir el dret dels consumidors a la informació, així com els procediments per facilitar informació alimentària, tenint en compte la necessitat de donar la flexibilitat suficient per respondre als futurs avenços i els nous requisits d'informació.

3. Aquest Reglament s'aplica als operadors d'empreses alimentàries en totes les fases de la cadena alimentària, en cas que les seves

activitats concerneixin la informació alimentària facilitada al consumidor. S'aplica a tots els aliments destinats al consumidor final, inclosos els lliurats per les col·lectivitats i els destinats al subministrament de les col·lectivitats.

4. Aquest Reglament és aplicable sens perjudici dels requisits d'etiquetatge previstos en les disposicions legals aplicables a aliments concrets.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Ja Estic Registrat